

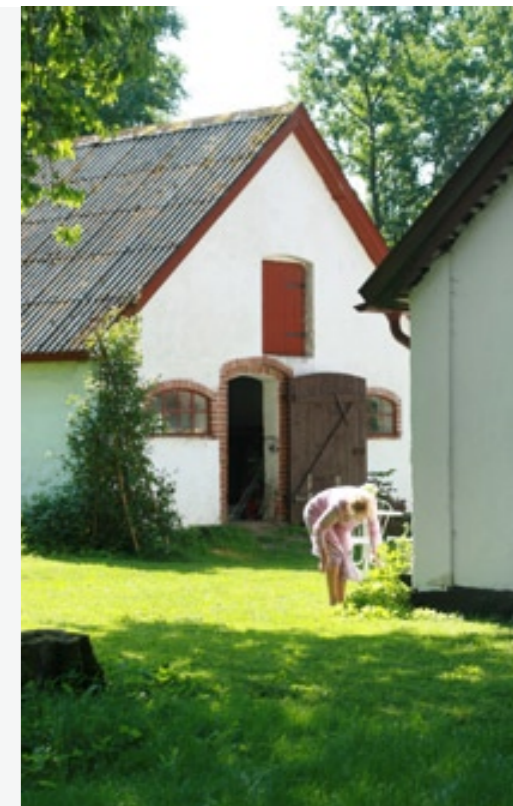

Dammhusen

Lite hemlighetsfullt i skogen - nära Christinehof...

Där vägen slutar...

...finns en gård. En glänta i en susande lövskog. En hemlighet med stengärgård runtom. Innanför den ett golv av gräs och murgrönsklädda, åldriga trädstammar. Blomdoft och fjärilar. Liv, ljus och mänsklig boning. Men i tidens begynnelse också sten och tegel, slit och släp. Här släpptes aldrig skogen fram, för solen skulle lysa över gårdens folk. Här fick hela himlen rum.

”En glänta i en susande lövskog. En hemlighet med stengärgård runtom. Innanför den ett golv av gräs och murgrönsklädda, åldriga trädstammar. Blomdoft och fjärilar. Liv, ljus och mänsklig boning.”

Tiden är kanske ingenting. Inte när blicken sveper över urgammal åker och äng. Eller solprickig grusväg i lövad sal. Och när solens strålar faller över en gammal skånegård vid vägs ände. Ljus och skuggor smeker långa vita väggar. Uthus med faluröda träväggar och hederliga stallfönster. Gården försöker hålla tyst om tidens gång, må så vara att något stötts och nöts, men... ändå.

Man vet namnen på bröderna som arrenderade (av greve Carl Piper å Christinehof) och bodde här, anno 1890. Sigfrid och Edvin Nilsson. Gården uppfördes det året, efter att en brand härjat föregångaren. Gubbarna hade kor och hästar och grisar, och runt fötterna sprang alltid hönsen omkring. Man kan bara tänka sig kakafonin. Eller stillheten, när alla kommit till ro för natten. Visst? Nu är gårdens djur, och Sigfrid och Edvin, sedan länge någon annanstans.

I deras ställe finns nytt liv i ett kärt sommarhem, och huset fylls åter av människors röster. Någonstans står en radio och sjunger. Klirret från frukostdisken. Andra ljud. Men när natten sänker sig, stillheten igen. En kattuggla sveper tyst fram mellan lövträden. Tiden är ingenting.

Visst har tiden slagit sig till ro inne i boningshuset också. Inte mycket har rörts, eller rörts till, där bondfolket en gång drog sig in till kvälls. De nuvarande ägarna har inrättat sig i lyhördhet med byggnaderna och deras egen tid. Lyssnat till huset. Gamla nötta trägoly, somliga målade och andra omålade, lägger grunden under fötterna. Fönstersmygarna präktigt djupa. Takbjälkar, stabila och trygga, sträcker sig långa över rummen. Takhöjden är rejäl, en påminnelse om att huset uppfördes i en brytningstid när man började bygga in mer ljus och luft. Började vi rentav bli lite längre också, redan då?

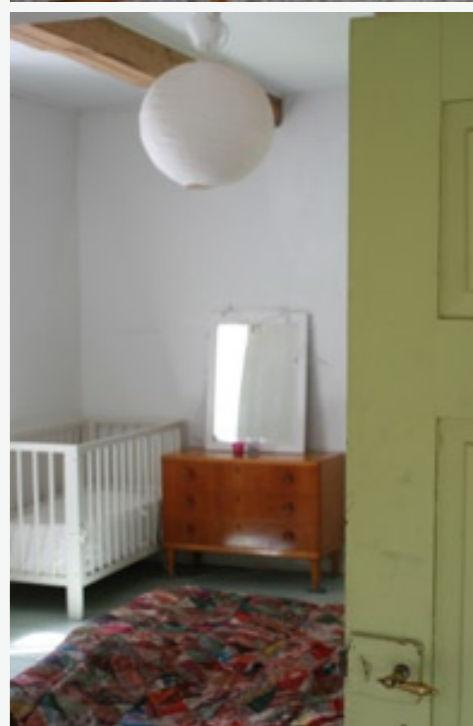
”Tiden är kanske ingenting. Inte när blicken sveper över urgammal åker och äng. Eller solprickig grusväg i lövad sal. Och när solens strålar faller över en gammal skånegård vid vägs ände.”

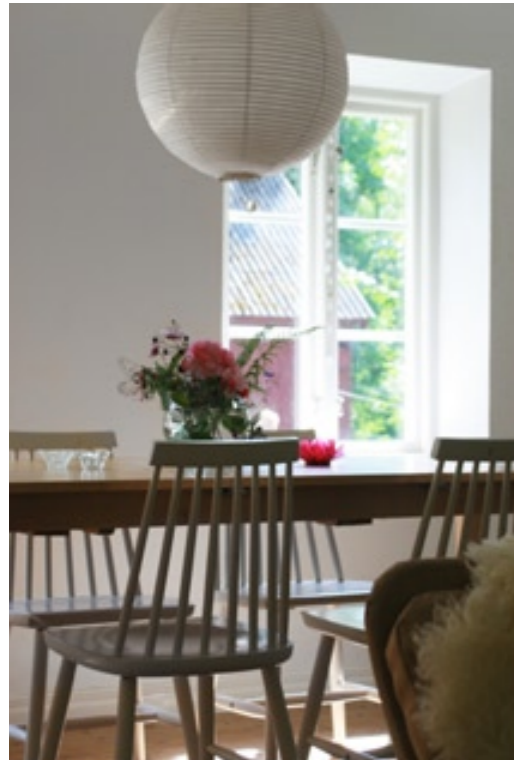

Spegeldörrarna är dock från en tid när vi inte nådde högre än en o sjutti över golvet. Rart och hemtrevligt, fast vi måste bocka i vördnad när vi rör oss mellan rummen.

Stuan lever kvar som sällskapsrum. Mitt på ena väggen står kaminen, säkert varm och god att leva med under höst och vinterbesök. Att försiktigt lägga in en vedklabb i lågorna, närmare våra föregångare kommer vi knappast...

Två sovrum finns, ett i vardera änden av huset. Genom hela huset, samma orörda, ostörda stämning av en annan tid. Enkelt förvisso, men det var ett enkelt bondehem i tidens begynnelse!

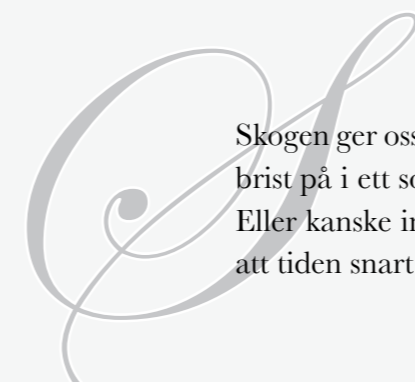

Köket, modernitetens högsäte måhända. Fast icke. Den nya köksinredningen lever upp till våra krav på bekvämlighet, men allt smälter in utan att göra våld på husets tid. Den romantiska stämningen följer oss genom huset, lantligt, enkelt och fyllt av gamla trasmattor. Bomullsgardiner som fladdrar till i vinden när man ställer upp morgonfönstret. Sköra vaser i smygen, fyllda med allt det som växer strax utanför. Kan Du se familjen äta grötfrukost här i detta bondekök, en morgon i juli, när solens första strålar smyger in? Leverpastej-smörgås och en kopp kaffe efter skogs promenaden. Baka en födelsedagstårta till någon, pynta den med späda blombud. Känslan att få uppleva sammanhangen här. Ja, hur värderar vi det ovärderliga?

*Fria
Tids
Syslor!*

Skogen ger oss frid. Skogen ger oss också träd, och ved att hugga. Fritidssysselsättning råder det inte brist på i ett sommarhus. Hängmattor och gungor ska sättas upp och ett potatisland bör anläggas. Eller kanske inte. Det är friheten med fritiden. Och naturen runt bjuder på så många upplevelser att tiden snart inte räcker till, om man inte lär sig att ta det med ro. Men hur, det är frågan...

Ägarparet har påbörjat en varsam omvårdnad, men somt återstår. Eller kanske inte. Man bestämmer själv vad som behöver göras. Sant är att stallet och uthuset står där och ser outhärligt charmiga ut som de är, om man bara vill ha byggnaderna att stuva undan gräsklippare och trädgårdsmöbler i.

Men nog vore det kanske härligt att ha en enkel festlokal i det gamla stallet, med svalbon under skäggigt tak? Möjligheterna är oändliga, utrymmena nog stora för all sorts aktiviteter. Dessutom finns en hel vind att inreda i boningshuset, så även där finns utveckling att fundera på. Tiden ger svar.

Landskapet är som en hälsning från Sigfrid och Edvins tid, mitt på gränsen mellan jordbruksbygd och skogslandskap. Inte mycket har förändrats. I sådana gränsland utvecklas gärna en mycket rik flora, och slätterblomma, vildlin, Sankte Pers nycklar och gullviva kan hittas här. Runt Verkeån finns en artrikedom som gläder minsta naturintresserad, och ån själv visar upp en dramatisk resa genom landskapet, med höga fall och ett spännande djurliv.

Alldeles inpå husknuten lever den vilda naturen, som den gjort sedan urminnes tider. För fågelskådaren ett riktigt eldorado, med skogsmarkernas lite mer hemliga invånare inom skotthåll... fast bara med kameran! Och inte att förglömma, gårdens egen uggla, tidigare bosatt i stallet! Den har nu, med ägarnas egna ord, fått ”världens största fågelholk” i ett av träden. En handling som säger en hel del om hur de nuvarande ägarna förhållit sig till den gamla gården. Med kärlek och omtanke.

Den som söker finner. Men det genuina är svårt att värdera i pengar, i ett faktiskt värde för oss nutidsmänniskor. Vad är stillheten värd? Vad är ett gammalt träd värt? Vad kostar själsron idag? Hur mycket tar ni för trådarna bakåt i tiden? Den som vet det bäst, är bara Du. Går Du över gårdsplanen en solig sommardag, upptagen i egna tankar, hör Du plötsligt nötskrikan från skogsdungen. Svalor kvittrar på himlavalvet. Ett gnisslande vagnshjul. Tiden är ingenting.

”Vad är stillheten värd? Vad är ett gammalt träd värt? Vad kostar själsron idag? Hur mycket tar ni för trådarna bakåt i tiden? Den som vet det bäst, är bara Du.”

Siffror & kalla fakta:

Byggnad: Skånelänga med fd. lagård.

Byggnadsår/Reoveringsår: Byggt 1890, revoverad 2001 och framåt.

Yta: Bostad ca 85 kvm, ekonomibygnad om ca 190 kvm.

Konstruktion: Skånsk grund med liten matkällare om ca 4 kvm. Stomme av tegel och lersten, bjälklag av trä, tak av tvåkupigt tegel. Dubbelkopplade tvåglasfönster med spröjs från år -04. Självdragsventilation. Eternittak på ladugården.

Inredning & utrustning: Kök med spis, spisfläkt, kyl och frys. Varmvattenberedare under vask. Helkaklat badrum med toa, handfat och dusch. Klinkergolv. Tvättmaskin, torktumlare och hydroforpump i ladugården.

Golv: Trägol, delvis obehandlade, delvis målade. Klinker i badrum. Tegelgolv i entrén.

Uppvärmning: Kamin i vardagsrum, direktverkande el via radiator i badrum och sovrum.

Vatten & Avlopp: Vatten via egen grävd brunn. Avlopp via trekammarbrunn med infiltration från år 2002, godkänd av kommunen.

Pris: 1.575.000:- eller bästa bud

Fastighetsbeteckning: Tomelilla Djurröd 1:2

Adress: Damms husen Djurröd, 27155 Brösarp

Areal: 4.347 kvm

Taxeringsvärde: 250.000:- varav byggnad 94.000:- (år 2006)

Taxeringskod: 221 Småhusenhet, fritidsbostad.

Pantbrev: 4 st om totalt 850.000:-

Försäkring: Länsförsäkringar

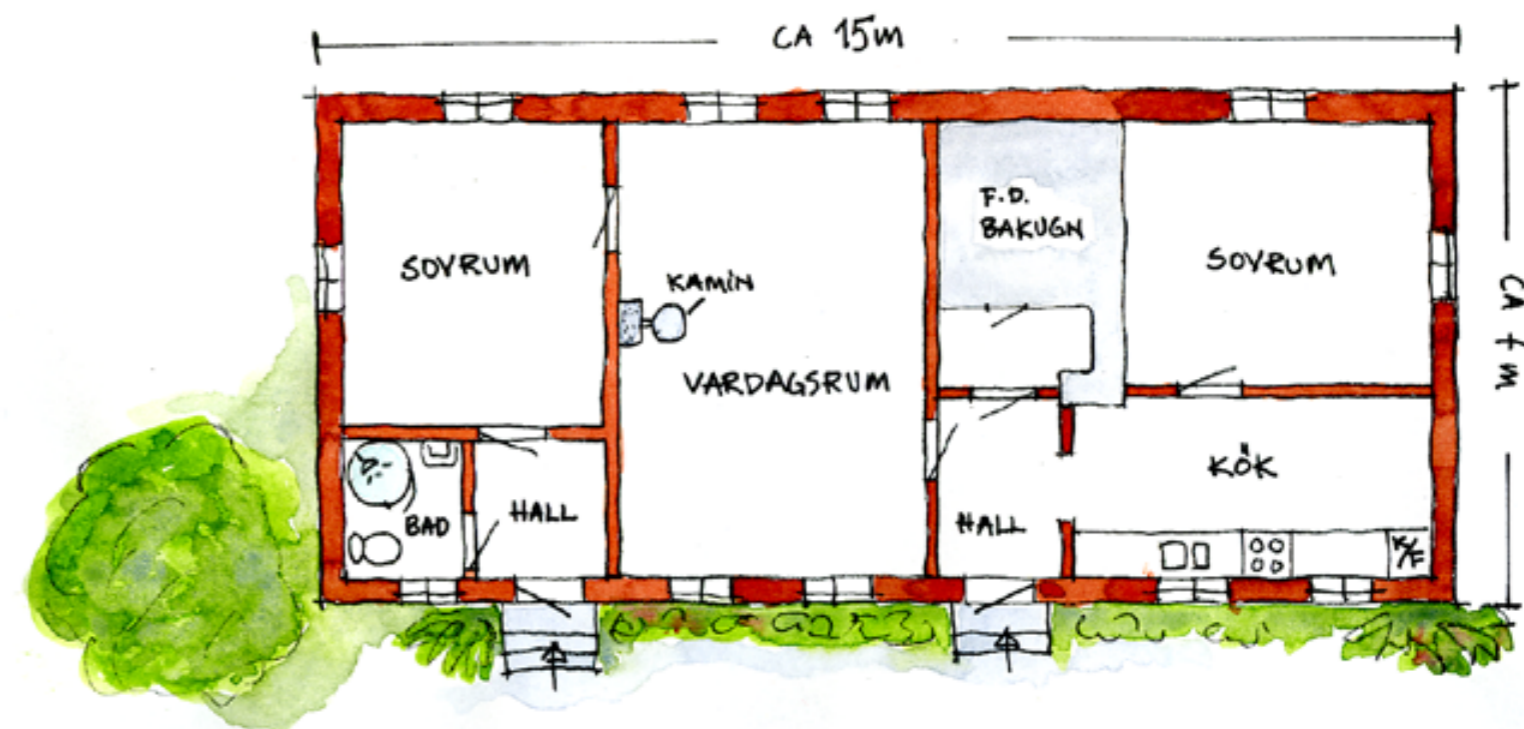
Servitut: Förmån väg

Uppvik & döttrar

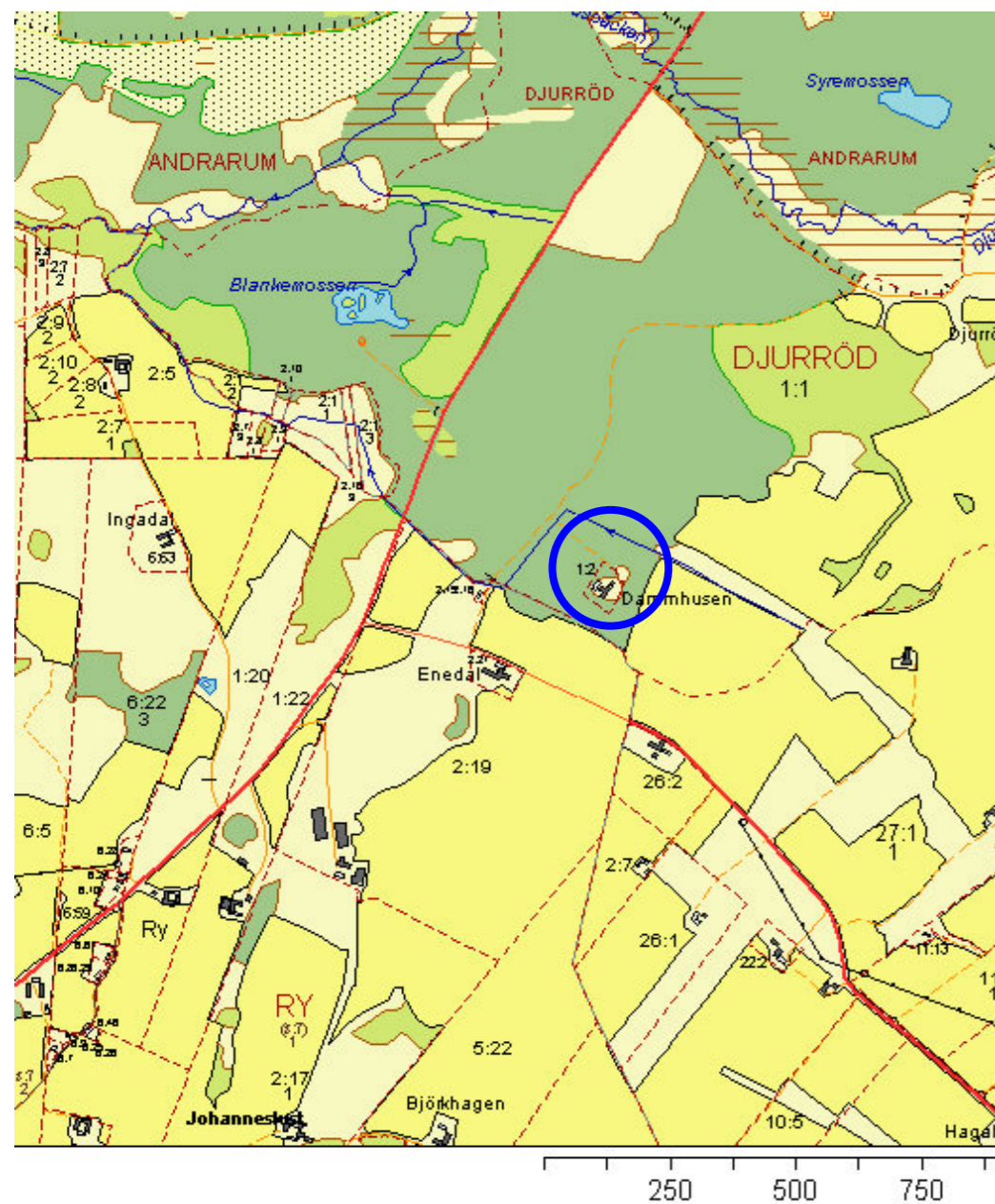
Vi säljer hus vi själva skulle vilja bo i.

Box 45, 277 21 Kivik. Tel 0414 - 708 00 • Fax 0414 - 712 21
kivik@uppvik.nu • www.uppvik.nu

Objektsbeskrivningen grundar sig på av säljaren lämnade uppgifter och iakttagelser gjorda på fastigheten.

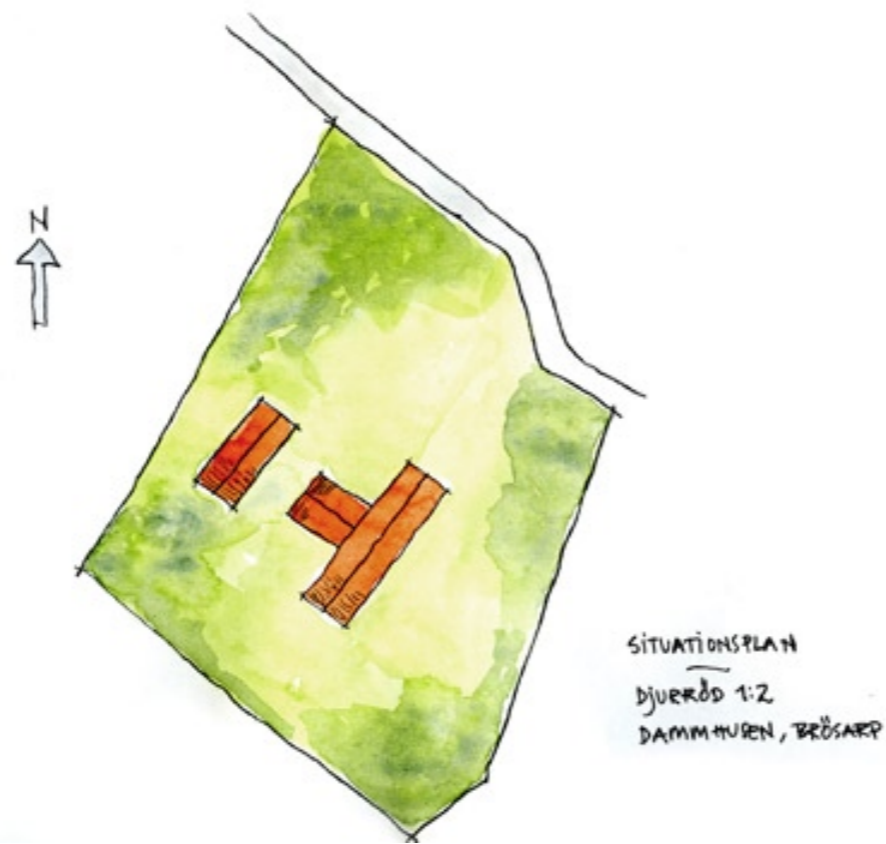

UNGEFÄRLIG PLANLÖSNING / DJURRÖD 1:2
DAMMHUSEN, BRÖSARP

Viktiga avstånd från huset till...

- ...Köpenhamn/Kastrup ca 1,5 timme
- ...Malmö/Lund ca 1 timme
- ...havet & kusten i öster ca 30 min
- ...flygplatsen i Everöd ca 45 min
- ...mjölk & färska bullar i Lövestad ca 10 min
- ...naturupplevelser & skogs promenader 0 min

*Tomelilla Djurröd 1:2
Dammhusen Djurröd
27155 Brösarp*

Foto: Mia Anderberg

Text:
Lasse Mangs

Foto & layout:
Lotta Nordstedt

Vår filosofi är ganska enkel.

Vi säljer hus vi själva skulle vilja bo i.

Vi tror på sambanden mellan lust och lönsamhet. Känsla och kunskap. Arbetsglädje och avkastning. Det man tycker är roligt och stimulerande gör man bra. Vi vill inte ha fler hus än att vi orkar arbeta engagerat och passionerat med dem alla. Därför händer det ibland att vi tackar nej till uppdrag. Och det innebär inte att vi kategoriskt ratar en viss sorts hus. Det lilla renoveringsobjektet i skogsbrynet kan vara lika spännande som den kringbyggda gården på slätten eller längan i fiskeläget. Men, det ska erkännas - "udda" hus finner lättast vägen till våra hjärtan!

Att bli den man vill vara. Eller vara den man är... Ibland betyder det köpa. Ibland betyder det sälja. Ibland både och. Eller ingetdera. Frihet. Valmöjligheter. Har vi förmånen att råda över vår tillvaro bör vi göra det omsorgsfullt. Inte låta livet skvala förbi.

Och det ska sägas - jag (Gabrielle!) är stundtals full av lätt avundsam beundran inför alla er som vågar rycka upp er själva med rötterna för att börja växa i ny och okänd jordmån - oavsett om ni flyttar hit, eller härifrån! (Själv är jag mera som pionen - jag slutar blomma om jag flyttas!).

Det handlar kanske ytterst om livskvalitet. Vi upprepar ju med en druckens envishet vårt motto: "På Österlen är livskvaliteten högre än huspriserna". Det kanske ter sig som en lek med ord. Begreppet livskvalitet är naturligtvis inte lätt att översätta till kronor och ören. Dessutom är själva ordet, kanske på grund av alltför flitig mediaanvändning farligt nära en urvattnad klyscha. Men innebörden är både verklig och viktig! Det kan kanske vara intressant att veta att begreppet "quality of life" introducerades som en ekonomisk term redan under sjuttioalet, främst avsedd att ersätta eller komplettera "bruttonationalprodukt" som värde- och välbefindningsmätare. "QOL" istället för "BNP"... Kanske är det så att våra värdesystem och vårt förhållningssätt till livet, i en förändrad värld, också måste ändras?

För egen del upplever jag livskvalitet när jag lyckas vara närvarande i stunden. Uppfyllas av ögonblicket. "Flow" säger expertisen... En försiktig förhoppning är att vi på något sätt ska kunna hjälpa Dig att förhöja Din livskvalitet. Åtminstone vill vi gärna vara Dina rådgivare och stödjare. Dina vägvisare och budbärare.

Oavsett om Du vill köpa. Eller sälja!

Uppvik & döttrar

Box 45, 277 21 Kivik • "Gula Villan" mitt emot Kiviks B&B • 0414-708 00 • kivik@uppvik.nu • www.uppvik.nu

Gabrielle Malmberg
Fastighetsmäklare
Auktoriserad ledamot
Mäklarsamfundet
Text & foto

Mats Uppvik
Fastighetsmäklare
Auktoriserad ledamot
Mäklarsamfundet

Helena Sjöoberg
Fastighetsmäklare
Ledamot Mäklarsamfundet

Peter Svensson
Fastighetsmäklare &
fastighetsekonom
Ledamot Mäklarsamfundet

Ingrid Fredriksson
Skisser & ritningar

Andreas Göransson
Visningar & foto

Lotta Nordstedt
Grafisk form & foto